

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 6Csp/29/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5422201220
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Veselá
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2023:5422201220.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín, sudkyňou JUDr. Janou Veselou v spore žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom 829 90 Bratislava, Mlynské nivy 1, IČO: 31 320 155, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, Mýtna 48, proti žalovanému: U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX Y., O. XXXX/XX, o zaplatenie 1.784,62 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1784,62 eur s 5% úrokom z omeškania ročne od 28.02.2020 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca m á voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1/ Žalobou, doručenou tunajšiemu súdu dňa 26.09.2022, žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.784,62 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 28.02.2020 až do zaplatenia.

2/ Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným dňa 12.03.2018 uzavrel zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX (evidenčné číslo zmluvy/ príd. autorizačný kód), na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 3.000,- eur („schválená výška pôžičky“). Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 36 mesačných splátkach v sume 107,47 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 3.868,92 eur. Do dňa vyhotovenia žaloby žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy uhradil sumu 1.954,46 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka listom z dňa 29.12.2019 - Predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalobca žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatniť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Žalobca využil oprávnenie v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a dňa 19.02.2020 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom z dňa 22.02.2020 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplatneniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatnením. Splátka uvedená v predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premlčacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v predžalobnej upomienke sa žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne žalobcovi vzniklo v zmysle § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplatneniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel žalobca počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. K

uvedenému žalobca poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/33/2018 a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/447/2016. Do dňa vyhotovenia žaloby žalovaný dlžné splátky neuhradil. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje čl. 12.2 zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 1.784,62 eur. Žalobca si týmto zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní. V zmysle čl. 15.2 sa zásielka považuje za doručeníu piatym dňom od podania na poštovú prepravu. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 205,16 eur si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Ku dňu podania žaloby mal žalovaný uhradiť sumu 3.739,08 eur /označené v Prehľade splátok a úhrad ako stĺpec „Splátka“/. Uvedenú sumu (ďalej ako „istina“) tvorí: súčet predpísaných splátok do zosplatenia dlhu („suma splátok“) a suma po zosplatení: počet splátok 22, výška splátky 107,47, suma splátok (počet * výška) 2.364,34, suma po zosplatení 1.374,74 = 3.739,08. Ku dňu podania žalobného návrhu žalovaný uhradil sumu 1.954,46 eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Uvedená suma je v Prehľade splátok a úhrad evidovaná v stĺpci „úhrada“. Súčasťou pohľadávky žalobcu a sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky. Uvedené náklady žalobca eviduje v Prehľade splátok a úhrad (v stĺpci „MP3“) vo výške 2,16 eur. Istina + náklady - úhrady = dlžná suma, 3.739,08 eur + 2,16 eur - 1.954,46 eur = 1.786,78 eur. Náklady na vymáhanie pohľadávky si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 0,- eur. Zostatok pohľadávky evidovaný v Prehľade splátok a úhrad /stĺpec „zostatok“/ vo výške 1.991,94 eur, zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 205,16 eur /stĺpec „pokuta“/, ktorú si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Na základe vyššie uvedeného je žalovaná suma: dlžná suma 1.786,78 eur - neuplatnené náklady 2,16 eur = 1.784,62 eur.

3/ Tunajší súd žalobu s prílohami, ako aj uznesením č. k. 6Csp/29/2022 - 50 zo dňa 14.11.2022, ktorým bol žalovaný vyzvaný na vyjadrenie sa k žalobe, doručoval na adresu žalovaného, ktorú súd zistil zo súdneho spisu tunajšieho súdu č. k. 8Csp/18/2022, a ktorú sám žalovaný uviedol ako svoju doručovaciu adresu (P., V. a to u L.). Zásielku sa na uvedenej adrese nepodarilo doručiť, a to ani prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. a ani prostredníctvom Obvodného oddelenia PZ P.. Následne preto súd doručoval zásielku žalovanému na adresu jeho trvalého pobytu vyplývajúcu z Registra obyvateľov SR (XXX XX Y., O. XXXX/XX), odkiaľ sa zásielka súdu vrátila ako neprevzatá z dôvodu neznámeho adresáta.

4/ Podľa § 116 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak sa súdu nepodarí žalobu doručiť na adresu zistenú postupom podľa odseku 1, zverejní súd oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu. Žaloba sa považuje po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručeníu, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

5/ Vychádzajúc z vyššie uvedeného, súd ohľadom doručovania žaloby postupoval podľa § 116 ods. 2 CSP a na úradnej tabuli súdu aj na webovej stránke súdu dňa 11.01.2023 zverejnil oznámenie o podanej žalobe. Účinky doručenia žaloby nastali dňom 26.01.2023. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

6/ Následne súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie na deň 28.03.2023, na ktoré predvolal strany sporu (žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu). Súd žalobcu zároveň vyzval, aby súdu doručil zmluvu o pôžičke uvedenú v žalobe a označenú v prílohách žaloby (posledný odsek na č. I. 2 p.v. spisu), pretože súdu bola doručená len zmluva o poskytovaní služieb uzavretá dňa 29.11.2017 medzi žalovaným a N.

7/ Právny zástupca žalobcu predvolanie na pojednávanie prevzal dňa 03.03.2023, pričom v podaní doručenom súdu dňa 20.03.2023, svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil s tým, že súhlasí s rozhodnutím vo veci v jeho neprítomnosti. Žalovanému predvolanie na pojednávanie súd doručoval na adresu jeho trvalého pobytu vyplývajúcu z Registra obyvateľov SR, ako aj na adresu, ktorú žalovaný uviedol ako svoju doručovaciu adresu v konaní tunajšieho súdu č. k. 8Csp/18/2022 (č. I. 64 spisu). Žalovaný predvolanie na pojednávanie neprevzal ani na jednej z týchto adries. Súd žalovaného na pojednávanie predvolal aj telefonicky dňa 27.02.2023. Deň pred pojednávaním (27.03.2023) žalovaný telefonicky požiadal o odročenie pojednávania zo zdravotných dôvodov, načo mu bolo oznámené, že takejto žiadosti nie je možné vyhovieť, keď k odročeniu pojednávania by mohlo dôjsť len v prípade predloženia potvrdenia od lekára o nemožnosti zúčastniť sa pojednávania zo zdravotných dôvodov. Nakoľko žalovaný do začatia pojednávania nijako nepreukázal dôvod, pre ktorý žiadal pojednávanie

odročiť, súd pojednávanie vykonal v jeho neprítomnosti (za súčasnej neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu).

8/ Vo vzťahu k svojmu postupu ohľadne nevyhovenia žiadosti žalovaného o odročenie pojednávania, súd uvádza, že vychádzal z ustálenej judikatúry, konkrétne z rozhodnutia NS SR sp. zn. 7Cdo/130/2012 pod R 132/2014, ktoré je použiteľné aj v podmienkach právnej úpravy vyplývajúcej zo zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ako to vyplýva napr. z uznesenia Krajského súdu v Žiline č. k. 7Co/132/2022-196 zo dňa 18.01.2023). Podľa rozhodnutia R 132/2014, zdravotný stav účastníka konania je dôvodom na odročenie pojednávania len vtedy, ak je súdu, a to už spravidla pred rozhodnutím o žiadosti o odročenie pojednávania, preukázané vyjadrením ošetrojúceho lekára, že účastník nie je schopný bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu zúčastniť sa pojednávania. Nakoľko zhoršenie zdravotného stavu žalovaného malo nastať deň pred pojednávaním, súd žalovanému oznámil, že dôvodom pre odročenie pojednávania môže byť potvrdenie od lekára, že sa pojednávania nemôže zúčastniť „len“ zo zdravotných dôvodov, teda v podstate akékoľvek potvrdenie lekára o jeho zhoršenom zdravotnom stave. Takéto však žalovaný nedoložil, resp. neoznámil, prečo tak nemôže urobiť.

9/ Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie listinami, ktoré do spisu predložil žalobca, keď iné dôkazy navrhnuté neboli a súd nepovažoval za nevyhnutné pre rozhodovanie vo veci vykonať iné dôkazy, ktoré žalovaný ako spotrebiteľ nenavrhol (§ 295 CSP).

10/ Súd skúmal potrebu prípadnej aplikácie § 295 CSP z dôvodu, že dospel k záveru, že prejednávaný spor je sporom spotrebiteľským, nakoľko žalované nároky majú svoj základ v spotrebiteľskej zmluve, keď žalobca zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru A. č. XXXXXXXXXX zo dňa 12.03.2018 uzavieral a plnil v pozícii dodávateľa, nakoľko poskytovanie úverov patrí do predmetu jeho činnosti a žalovaný pri uzavieraní a plnení zmluvy nekonal v rámci svojej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti (§ 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka). Táto skutočnosť vyplýva z označenia žalovaného v zmluve, ako aj z toho, že samotná zmluva je označená ako zmluva o spotrebiteľskom úvere ďalej z toho, že prílohu zmluvy tvoria Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, písomná informácia o RPMN a priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver a napokon aj v čl. XVI. ods. 16.1. zmluvy sa uvádza, že orgánom dohľadu nad dodržiavaním povinností banky v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, t.j. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, je Národná banka Slovenska (č. l. 76 až 83 spisu).

11/ Žalobca, na výzvu súdu uvedenú v odseku 6 tohto odôvodnenia, dňa 16.03.2023 doručil zmluvu o spotrebiteľskom úvere uvedenú v žalobe a zároveň sa vyjadril k veci samej. Nad rámec tvrdení uvedených v žalobe uviedol, že zmluva o pôžičke č. XXXXXXX/XXXXXXXXXX (evidenčné číslo zmluvy/ príd. autorizačný kód) je tzv. webová zmluva, ktorá je uzatváraná prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie (cez internet) tzn. bez vyhotovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere v listinnej forme podpísanej zmluvnými stranami. Zmluve samotnej predchádza uzatvorenie tzv. rámcovej zmluvy (pozn.: môže mať rôzne názvy, napr. Zmluva o využívaní klientskej zóny, Zmluva o poskytovaní služieb), predmetom ktorej je popis spolupráce pri uzatváraní zmlúv o úvere prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie. Pokiaľ už bol žalovaný evidovaný žalobcom ako klient na základe iných, skôr uzatvorených zmlúv, ani samotná rámcová zmluva neobsahuje podpis strán. Žalovaný bol v zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 12.03.2018 oboznámený so spôsobom uzatvorenia zmluvy, a to konkrétne v jej ustanoveniach na str. 5 v čl. XIII. Zmluva na diaľku a XIV. Uzatvorenie zmluvy prostredníctvom elektronických prostriedkov s využitím biometrického podpisu. Na sporný prípad je potrebné aplikovať aj zákon č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V zmysle § 2 písm. a) zákona č. 266/2005 Z. z. sa zmluvou na diaľku považuje zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie. Podľa písm. e) zákona č. 266/2005 Z. z. je prostriedkom diaľkovej komunikácie prostriedok, ktorý bez súčasného fyzického kontaktu dodávateľa a spotrebiteľa možno použiť pri poskytovaní finančnej služby na diaľku, najmä elektronická pošta, telefón, fax, adresný list, ponukový katalóg. Žalobca má za to, že zmluva bola medzi stranami riadne uzatvorená a nie je ju možné považovať za absolútne neplatný právny úkon. Žalobca poukazuje na to, že žalovaný je v spore pasívny a doposiaľ nepredložil žiadne dôkazy a neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by žalobcov nárok na zaplatenie žalovanej sumy spochybňovali. V tejto súvislosti poukazuje na § 151 CSP a taktiež na

unesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoCsp/40/2020 zo dňa 21.10.2020, z ktorého vyplýva, že „Ani v prípade spotrebiteľských sporov nie je súd oprávnený popierať skutkové tvrdenia za spotrebiteľa. Súd má byť nestranným rozhodcom v spore medzi dodávateľom a spotrebiteľom, nemôže byť advokátom spotrebiteľa. Takýto postoj súdu narušuje princíp rovnosti zbraní, ktorý je upravený aj v prípade spotrebiteľských sporov. Ust. § 151 CSP o popieraní skutkových tvrdení protistrany z aplikácie v spotrebiteľských sporoch vylúčené nebolo.“

12/ Na základe vykonaného dokazovania a vychádzajúc zároveň zo skutkových tvrdení obsiahnutých v žalobe, ktoré žalovaný nijako nepoprel, takže sa stali nespornými s poukazom na § 151 ods. 1 CSP, súd považoval za nesporné a preukázané, že žalovaný uzavrel so spoločnosťou O. zmluvu o poskytovaní služieb, ktorej predmetom bol spôsob uzatvárania zmlúv o službách danej spoločnosti, na základe žiadosti akceptovanej spoločnosťou alebo klientom akceptovanej ponuky tejto spoločnosti, a to pomocou prostriedkov diaľkovej komunikácie, a tiež spôsob identifikácie klienta s využitím autentifikačných prvkov jedinečne klientovi pridelených. V zmluve bolo uvedené ID číslo pre prístup do mojej zóny, mobilný a tiež emailový kontakt na žalovaného. Predmetnú zmluvu žalovaný podpísal dňa 29.11.2017. Dňa 12.03.2018 žalovaný ako "klient" podpísal zmluvu o spotrebiteľskom úvere A. č. XXXXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru vo výške 3.000,- eur, pričom ako veriteľ zmluvu uzavrel žalobca. Vrátanie úveru bolo dohodnuté v 36 splátkach vo výške 107,47 eur (nezahrňujúcich žiadne poistenie), splatných vždy 20. dňa v mesiaci s tým, že splatnosť prvej splátky bola dohodnutá dňa 20.04.2018. V zmluve boli uvedené celkové náklady spotrebiteľa 868,92 eur, celková čiastka 3.868,92 eur, ročná úroková sadzba 19,21 %, RPMN 19,21 %, priemerná hodnota RPMN 12,54 %, odplata 19,21 %, najvyššia prípustná výška odplaty 19, 22 %, termín konečnej splatnosti dňa 20.03.2021, spôsob splácania: vklad v hotovosti, doba trvania zmluvy: 36 mesiacov alebo do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy. V čl. XII., bod 12.2. zmluvných podmienok tvoriacich text danej zmluvy, bolo uvedené, že spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky pred dátumom konečnej splatnosti pôžičky, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškani s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace, a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

13/ Z prehľadu splátok a úhrad na č. I. 20 spisu vyplýva, že žalovaný uhradil dohodnuté splátky vo výške 107,47 eur dňa 20.04.2018, dňa 18.05.2018, dňa 15.06.2018 a dňa 20.07.2018. Dňa 06.11.2018 zaplatil sumu 322,41 eur (zodpovedajúcom trom dohodnutým splátkam), dňa 07.02.2019 zaplatil dohodnutú splátku 107,47 eur, dňa 22.02.2019 zaplatil sumu 214,94 eur (zodpovedajúcu 2 dohodnutým splátkam), dňa 10.05.2019 zaplatil sumu 322,41 eur, dňa 26.07.2019 taktiež sumu 322,41 eur, dňa 21.08.2019 sumu 214,94 eur a 21.05.2020 zaplatil sumu 20,- eur.

14/ Týmto spôsobom žalovaný uhradil do 21.08.2019 spolu sumu 1.934,46 eur, ktorá zodpovedá 18 dohodnutým splátkam, splatným od 20.4.2018 do 20.09.2019.

15/ Potom, čo dňa 21.05.2020 žalovaný vykonal poslednú úhradu vo výške 20,- eur, žalobcovi už nezaplatil žiadnu sumu.

16/ Listom zo dňa 29.12.2019 označeným ako predžalobná upomienka, žalobca vyzval žalovaného k úhrade nedoplatku na splátkach v celkovej výške 322,41 eur s tým, že ak do 05.02.2020 nedôjde k úhrade, tak žalobca je oprávnený úver zosplatiť. Upomienka bola žalovanému doručovaná prostredníctvom doporučenej zásielky na adresu žalovaného uvedenú v zmluve. Žalovaný zásielku neprevzal v odbernej lehote a Slovenská pošta, a.s. žalobcovi zásielku vrátila dňa 20.01.2020 (č. I. 18 až 19 spisu). Žalobca vystavil dňa 22.02.2020 list, adresovaný žalovanému, označený ako oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru vyplývajúceho z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, a to vo výške 1804,85 eur. Podľa nesporného skutkového tvrdenia žalobcu, o tomto liste bol žalovaný informovaný tým, že mu bol uvedený list zaslaný formou obyčajnej listovej zásielky.

17/ Nakoľko daná zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluva spotrebiteľská, súd na prvom mieste skúmal, či priznaniu nároku nebráni prekážka uvedená v § 54a Občianskeho zákonníka. Súd pritom nezistil existenciu takejto prekážky, ktorá v danom prípade prichádza do úvahy len vo forme premlčania nároku. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť

premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

18/ Upomienkou zo dňa 29.12.2019 žalobca upozornil žalovaného, že ak neuhradí nedoplatok na splátkach v celkovej výške 322,41 eur, bude oprávnený úver zosplatiť. V tom čase bol žalovaný v omeškaní so splátkami splatnými dňa 20.10.2019, 20.11.2019 a 20.12.2019. Z doložených výpisov vyplýva, že žalovaný na túto upomienku v stanovenej lehote nereagoval, resp. v stanovenej lehote nedoplatok nezaplatil, pretože najbližšiu ďalšiu platbu žalovaný vykonal až dňa 21.05.2020, a to potom, čo žalobca dňa 22.02.2020 pre žalovaného vyhotovil oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z dôvodu, že žalovaný neuhradil dlžné splátky v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke. Zároveň žalobca žalovaného vyzval, aby celkový dlh vo výške 1.804,85 eur uhradil na tam uvedený účet.

19/ Podľa aktuálnej rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky - rozhodnutia sp. zn. 4Cdo/132/2021 zo dňa 15.12.2022, sp. zn. 5Cdo/224/2021 zo dňa 30.11.2022 a sp. zn. 7Cdo/268/2020 zo dňa 29.11.2022 sa za začiatok plynutia premlčacej doby zosplateného úveru považuje deň nasledujúci po uplynutí trojmesačnej doby plynúcej od omeškania spotrebiteľa so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh za podmienky, že v lehote uvedených 3 mesiacov od omeškania uplynula tiež 15-dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa o možnosti uplatnenia práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Inak povedané, veriteľ sa na súde môže po prvý raz domáhať svojho práva na zaplatenie zosplateného úveru prvý deň nasledujúci po uplynutí trojmesačnej doby plynúcej od omeškania spotrebiteľa so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh za súčasného splnenia upozornenia na zosplatenie podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Práve tento deň je teda najskorším dňom, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka), čo v danom kontexte znamená, že tento deň je aj začiatkom plynutia premlčacej doby práva požadovať splnenie celého dlhu.

20/ V prejednávanvej veci sa celý dlh (zosplatený úver so zosplatenými úrokmi z úveru) stal splatným pre nezaplatenie splatnej dňa 20.10.2019. Trojmesačná lehota podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka tak začala plynúť od 21.10.2019 a skončila 21.01.2020, pričom v tejto lehote neuplynula 15 dňová lehota na upozornenie práva žalobcu zosplatiť úver, pretože písomná výzva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka bola žalobcom odoslaná dňa 03.01.2020 a na pošte bola uložená od 07.01.2020. Od tohto dňa sa tak dostala do dispozičnej sféry žalovaného, teda nastala obdobná situácia ako v prípade faktického fyzického doručenia zásielky. Koniec 15 dňovej lehoty tak pripadol až na 22.01.2020. V čase zosplatenia však bol žalovaný viac ako 3 mesiace v omeškaní aj so zaplatením splátky splatnej 20.11.2019, vo vzťahu ku ktorej 3 mesačná doba uplynula dňa 20.02.2020, kedy už tiež uplynula 15 dňová lehota na upozornenie práva žalobcu zosplatiť úver.

21/ Nakoľko žaloba bola podaná na súde dňa 26.09.2022, bola podaná v rámci trojročnej premlčacej lehoty a teda včas.

22/ K rovnakému právnomu názoru o včasnosti podania žaloby by súd dospel aj vtedy, ak by postupoval podľa právneho názoru Krajského súdu v Žiline vysloveného napr. v rozhodnutiach sp. zn. 8CoCsp/8/20022 zo dňa 28.02.2022 a sp. zn. 6CoCsp/1/2022 zo dňa 28.02.2022 (ktoré boli vydané pred rozhodnutiami NS SR uvedenými v odseku 16 tohto odôvodnenia). Podľa tohto názoru trojročná premlčacia lehota vyplývajúca z § 103 Občianskeho zákonníka, v prípadoch, kedy dlžník stratí tzv. výhodu splátok, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti najstaršej nesplnenej splátky. Keďže najstaršou omeškanou splátkou úveru bola splátka splatná dňa 20.10.2019, premlčacia lehota začala plynúť 21.10.2019 a jej koniec tak pripadol na 21.10.2022.

23/ Súd predmetnú zmluvu o úvere vyhodnotil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) v spojení s § 2 písm. a) a b) a s § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase jej uzavretia.

24/ Vzhľadom na záver, že sa na danú zmluvu o spotrebiteľskom úvere vzťahuje vyššie uvedený zákon, súd skúmal, či je zmluva uzavretá v písomnej forme a obsahuje všetky náležitosti, ktoré tento zákon (v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy) vyžadoval v § 9 ods. 1, ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa), na to, aby išlo o úver s úrokmi a poplatkami (§ 11 ods. 1 písm. a) a b) uvedeného zákona).

25/ Súd pritom konštatuje, že zmluva spĺňa podmienku písomnej formy, keďže na zmluve (ako aj na jej prílohách na č. I. 79 p. v. až 82 spisu) sa nachádza podpis pri mene a priezvisku žalovaného (resp. pri klientovi), vo vzťahu ku ktorému žalovaný nerozporoval, že by mu nepatriel. Súčasne je zmluva podpísaná aj zo strany X.

26/ Vo vzťahu k ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., súd konštatuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa) tohto zákona, potrebné k tomu, aby išlo o úver s úrokmi a poplatkami, čo vyplýva z údajov uvedených v odseku 12 tohto odôvodnenia.

27/ Žalobcovi tak vzniklo, podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. právo na vrátenie nezaplatenej istiny úveru, ako aj úrokov z úveru, ktoré nároky k okamihu zosplatenia úveru predstavovali spolu sumu 1804,85 eur (č. I. 19 p. v. spisu). Po úhrade žalovaného vykonanej dňa 21.05.2020 v sume 20,- eur, sa zosplatnená istina úveru a zosplatené úroky úveru znížili na sumu 1.784,62 eur, čo zodpovedá žalovanej istine.

28/ Vychádzajúc z uvedeného súd žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel, nakoľko z nesporných skutkových tvrdení v spojení s výsledkami dokazovania vyplýva, že žalobca žalovanému podľa medzi nimi uzavretej úverovej zmluvy poskytol úver v sume 3.000,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal žalobcovi vrátiť v dohodnutých mesačných splátkach, ktoré v sebe zahŕňali splátky istiny a dohodnutého úroku. Žalovaný spočiatku úver splácal, cca 1,5 roka, následne so splácaním úplne prestal. Potom, čo bol žalovaný v omeškaní so splácaním viac ako 3 mesiace, žalobca v súlade so zmluvným dojednaním vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, na ktorú žalovaného upozornil v tzv. predžalobnej upomienke. Účinnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru nastala dorúčením oznámenia o tomto vyhlásení (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/92/2016 zo dňa 29.03.2016).

29/ Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.02.2020 doručoval žalobca žalovanému obyčajnou listovou zásielkou, ktorej bežná doba doručenia je maximálne 5 dní. Nakoľko táto zásielka bola žalovanému doručovaná na adresu, ktorú uviedol v úverovej zmluve, súd sa stotožňuje s názorom žalobcu, že k vzniku účinkov doručenia došlo uplynutím piateho dňa od podania na poštovú prepravu. Počnúc od 28.02.2020 je tak žalovaný v omeškaní so zaplacením zvyšnej istiny úveru a úrokov z úveru vo výške 1.784,62 eur.

30/ Vzhľadom na toto omeškanie, pokiaľ žalobca žiadal z dlžného zostatku priznať úrok z omeškania (vo výške 5 % ročne) počnúc dňom 28.02.2020 do zaplatenia priznanej sumy, súd žalobe vyhovel aj v tejto časti. Úrok z omeškania, tak ako bol žalobou uplatnený, je v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v aktuálne účinnom znení.

31/ Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32/ Vzhľadom na takýto výsledok konania, keď v konaní bol žalobca plne úspešný, súd na rozhodnutie o trovách aplikoval § 255 ods. 1 CSP. Postupujúc podľa tohto ustanovenia súd žalobcovi voči žalovanému priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu, t.j. 100%. O výške priznaných trov súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti konečného rozhodnutia vo veci (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien.